ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 7ης Φεβρουαρίου 1990 *

Στην υπόθεση C-324/88,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Cour du travail της Mons προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία το αιτούν δικαστήριο ζήτησε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ

Rosaria Vella, χήρας Scaduto, και λοιπών,

και

Alliance nationale des mutualités chrétiennes, εδρεύουσας στις Βρυξέλλες,

την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 1 και 27 του κανονισμού αριθ. 3 του Συμβουλίου, της 25ης Σεπτεμβρίου 1958, περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των διακινούμενων εργαζομένων (JO 30, σ. 561), του άρθρου 28 του κανονισμού αριθ. 4 του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 1958, περί των λεπτομερειών εφαρμογής και συμπληρώσεως των διατάξεων του κανονισμού αριθ. 3 (JO 30, σ. 597), καθώς και των άρθρων 1, 45 και 48 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και T. F. O'Higgins, δικαστές,

(το σκεπτικό παραλείπεται)

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε, με απόφαση της 2ας Νοεμβρίου 1988, το Cour du travail της Mons, αποφαίνεται:

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Το άρθρο 1, στοιχείο ιη), του κανονισμού αριθ. 3 και το άρθρο 1, στοιχείο ιη), του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 έχουν την έννοια ότι οι εξομοιούμενες προς περίοδο ασφαλίσεως περίοδοι καθορίζονται αποκλειστικώς και μόνο βάσει των κριτηρίων που θεσπίζονται από την εθνική νομοθεσία, υπό το κράτος της οποίας συμπληρώθηκαν οι εν λόγω περίοδοι.